

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ע"ב ע"א

האומר לחבירו, אם אמכור קרקע זו - לך אמכרנה, ועשו קנין, ולבסוף מכרה לאחר, מי קנה?

כשפסקו דמים	כשלא פסקו דמים	
לרב יוסף	קנה הראשון ¹	קנה הראשון
לאביי	קנה הראשון	קנה השני ²

הקונה מחבירו באופנים דלהלן, האם מהני מעשיהם שלא יוכלו לחזור בהן?

משך חמריו ופועליו ולא פרקו ³	פסק עד שלא מדד	מדד עד שלא פסק
פרקו והכניסו לביתו	מהני ⁴	לא מהני ⁵
	לא מהני	לא מהני

האומר לחבירו שמוכר לו את השדה באופנים והלשונות דלהלן, מה הדין?

בארבעה	בתלתא ⁶	
בארבעה ⁸	בשנים מתוך שלושה ⁷	אמר: כדשיימי
בארבעה	בשלושה ⁹	אמר: כדאמרי

¹ אולם אם קנאה השני יותר ביוקר, נחלקו רב כהנא ורב יעקב, והלכה כרב יעקב שקנה השני, דאמרינן שבמחיר הראשון בכלל לא רצה למוכרה, ורק במחיר השני בגלל גובהו בעל כרחו מכרה.

² והוכיח אביי לרב יוסף שבלא פיסוק דמים אין הקנין או המשיכה חשובים כלום, דלא סמכה דעתיה דלוקח, דחושש שמא ירבה עליו המוכר את הדמים.

³ באופן זה שמשך ועדיין לא פרקו - לא הוי משיכה, ולכך שניהם יכולים לחזור בהן בכל אופן.

⁴ דהיות שהיתה פסיקה, קונה לו רשותו כמו קנין משיכה.

⁵ דכיון שלא פסק דמים - שום קנין אינו מועיל.

⁶ ואם אמר המוכר אחר ששמוה שלושה, שרוצה שישימו אותה שלושה אחרים שבקיאים טפי, רב פפא ס"ל שיכול לעכב, ורב הונא בריה דרב יהושע ס"ל שאינו יכול.

⁷ כיון שנקט לשון שומא ובשלושה, הרי נחית לב"ד, ובב"ד בשנים מתוך שלוש סגי.

⁸ כיון שנחת לדעות שהם יותר מב"ד, אי"כ כוונתו בדוקא.

⁹ אין בלשון כדאמרי לשון דיינים, וא"כ כוונתו בדוקא.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ע"ב ע"ב

ישראל שמזג יין כשר במשפך לתוך צלוחית של עכו"ם, האם יכול למזוג באותו משפך אח"כ לצלוחית של ישראל? [תד"ה אם].

במשפך עץ של ישראל	במשפך עץ שמיוחד לתשמיש עכו"ם	במשפך חרס	
אסור	אסור	אסור	כשיש במשפך עכבת יין
מותר	אסור ¹⁰	אסור	כשאינ במשפך עכבת יין

להלכה, האם יין נאסר בניצוק? [תד"ה אמר].

כשנוגע עכו"ם בניצוק המקלח	כשמוזג מחבית לתוך כלי של עכו"ם ¹¹	
אסור ¹²	מותר	לשיטת רש"י
מותר ¹³	מותר	לשיטת רבינו תם

¹⁰ רבינו תם בתחילה העמיד סוגיתנו שאמרה דוקא שיש בו עכבת יין, אבל בלא עכבת יין מותר, במשפך עץ. ומה שאמרו לקמן דבעי משפך ניגוב, הוי במשפך חרס. ושוב חזר בו, שהכל מיירי במשפך עץ, ומה שאמרו דבעי ניגוב, היינו במיוחד לתשמישו של עכו"ם, וכאן מיירי במשפך עץ של ישראל.

¹¹ ר"ל שיש מעט יין נסך בתוך כלי העכו"ם, ויש בחבית פי ששים נגד היין הזה, בזה לכו"ע לא נאסר - אפי' אם ניצוק חיבור - דלא גרע אם היה מעורב מעט היין שבכלי העכו"ם בתוך החבית עצמה שמתבטל בששים.

¹² כן כתבו תוס' שאופן הניצוק שאסור, הוא כגון שנגע בקילוח היוצא מהחבית, שאז חשוב ע"י הניצוק כאילו נגע בכולו. אולם משום יין נסך מועט שיש בכלי העכו"ם, וע"י ניצוק אתה רוצה לחשוב כל היין שבחבית יין נסך, זה לא אמרינן לכו"ע וכנ"ל.

¹³ דס"ל להלכה כמ"ד ניצוק אינו חיבור.